

Den förlorade sonen

En bildrik berättelse direkt ur Lukas evangelium 15 och gjord efter bibeltexten. Handlar om sonen som bryter med hemmet och slarvar bort sin förmögenhet i främmande land, ångrar sig och vänder hem och blir mottagen med glädje åter i hemmet. Handlar om förlåtelse och upprättelse.

Gjord för sommarkyrkan i Björkäng, Tvååker 1974. Byggd på Lukas 15 och liknelsen om den förlorade sonen. Texten för övrigt är gjord av Karl-Gunnar Svensson. Beställdes och uppfördes av sommarkyrkan i Björkäng sommaren 1974. Musikalen arrangerades och kompletterades 1980 med melodin "Här finns det mest underbara liv..." tonsatt 1973. Musikalen arrangerades 2013.

Personer: Berättaren. Fadern, den förlorade sonen, hans bror samt några personer till.

Scen 1 – Vid hemmet

(På scenen finns berättaren som inleder. De båda sönerna och fadern står lite vid sidan av)

Berättaren: Nu vill jag här berätta vad som hände en gång
i en liknelse som vi har gjort till en sång.
Det hände sig vid Jesu tid att Jesus han sa:
"nu vill jag ni ska höra på och lyssna idag."

(Sönerna kommer in framför berättaren)

Det var en gång en man som hade
två söner och den yngre sade så:

(Den förlorade sonen talar till sin bror mitt på scenen)

Den förlorade sonen: Nu tror jag, jag ska gå. Jag orkar inte
jobba mera och tjänarna blir bara flera
så nu tror jag, jag ska gå.

(Den förlorade sonen går till sin fader vid sidan av scenen)

Den förlorade sonen: Far jag ger mig av nu.
Far jag ger mig av nu.
Far ge mig arvet,
ge mig, ge mig
arvedelen nu.

Fadern: Ta ditt arv och gå.

Scen 2 – På en krog någonstans i världen

(Den förlorade sonen sitter på en krog och runt omkring honom finns en hel del människor som han ger pengar eller annat till. Alla är glada, dansar och sjunger med)

Den förlorade sonen: Här är det mest underbara liv jag har fört.
Här sjungs den mest underbara sång som jag hört.
Här äts det mest underbara jag ätit av.
Här är allting fritt för här finns alls inga krav.

Här vill jag va'. Här är bra.
Här finns det liv, exklusiv.
Här vill jag va'. Här är bra.
Här finns det liv, positiv.

Nu kan jag ha kul och göra allt vad jag vill.
Nu lever jag lyxliv nästan alltmer därtill.
Nu svärmar det folk omkring mig,
umgås med mig.
Nu ropar de alla på mig och säger: "Hej!"

Här vill jag va'. Här är bra.
Här finns det liv, exklusiv.
Här vill jag va'. Här är bra.
Här finns det liv, positiv.

Tänk att jag kan få precis allting jag vill ha.
Tänk att jag kan ta precis allting jag vill ta.
Visst kostar det pengar, men det har jag ju kvar.
De kommer att räcka flera hundra dar.

Här vill jag va'. Här är bra.
Här finns det liv, exklusiv.
Här vill jag va'. Här är bra.
Här finns det liv, positiv.

Scen 3 – I främmande land och hemåt igen

(Scenen görs tom och den förlorade sonen sitter med slitna kläder och nån pinne i handen.)

Berättaren: När han hade slösat bort allt,
kom en svår hungersnöd över det landet
och han började lida nöd.
Då gick han ut och tog tjänst hos en av
landets invånare
och denne skickade ut honom
på sina marker för att vakta svin.
Han längtade efter att få äta sig mätt
av de fröskidor som svinen åt,
men ingen gav honom något.

Den förlorade sonen: Nu har jag inga pengar kvar
nog får jag stanna här alla dar.
Nu har jag inga pengar kvar
nog får jag stanna här alla dar.

Nu har jag inga pengar kvar
nog får jag stanna här alla dar.
Nu har jag inga pengar kvar
nog får jag stanna här alla dar.

Berättare: Då kom han till besinning och sade:

(Den förlorade sonen reser sig upp.)

Den förlorade sonen: Hur många daglönare hos min far
har inte bröd i överflöd, men här
är jag nära att dö av hunger!

Jag vill stå upp och gå till min far
och säga till honom:

Jag har syndat mot dig och himlen,
jag förtjänar att dö.
Jag har syndat mot dig och himlen,
jag förtjänar att dö.

Berättaren: Så bröt han upp och gick till sin far.

(Den förlorade sonen använder sin pinne som käpp eller byter mot en dålig käpp och går ut från scenen. Fadern kommer in på scenen och ser spanande mot fjärran, hoppar upp i glädje och rusar ut från scenen med endast berättaren kvar på scenen.)

Men när han ännu var långt borta,
fick hans far se honom, greps av medlidande
med honom, skyndade emot honom,
slog armarna om honom och kysste honom.

(Fadern kommer in på scenen med sonen)

Berättaren: Sonen sa till honom:

Den förlorade sonen: Jag har syndat mot dig och himlen,
jag förtjänar att dö.
Jag har syndat mot dig och himlen,
jag förtjänar att dö.

Fader: Min son, du är hos mig igen.
Min son, du är hos mig igen.

Berättaren: Då sade fadern till sina tjänare:

(En tjänare kommer in på scenen till fadern som säger till honom.)

Tag genast fram den bästa klädnaden
och kläd honom i den
och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter.
Hämta också den gödda kalven
och slakta den och låt oss hålla
en glad festmåltid.
Ty denna min son var död,
men har fått liv igen,
han var förlorad, men är återfunnen.

Berättaren: och så började den glada festen

(Scenen görs om till en festmåltid med flera personer som dansar)

Scen 4 – Hemma igen

(Vid sidan av scenen är den andre sonen med nån kratta och under sången kallar han till sig en av tjänarna.)

Berättaren: Men den äldste sonen var ute på fältet.

När han var på väg hem
och närmade sig huset fick
han höra musik och dans.
Då kallade han till sig en av
tjänarna och frågade vad
som stod på.
Och tjänaren sa:
Din bror har kommit hem
och din far har låtit slakta
den gödda kalven idag.
Därför att han fått honom
tillbaka igen.
Då blev han förbittrad
ville inte gå in.

(Fadern lämnar fest och går till sonen)

Hans far gick då ut och
talade med honom.
Men han svarade:

Sonen: I många år jag slitit för dig
och ingen lön jag fått för mödan
säg, räknar du inte mig?
Här kommer han med tomma händer
har roat sig i många länder och
sen firas i ditt hus.

Fader: Du min son är alltid hos mig.
Halleluja.
Men din bror har varit död.
Halleluja.
Men nu lever han igen.

(Fadern drar med sonen in till festen och alla sjunger)

Alla: Nu kan vi alla vara glada
för att vår bror ej kom till skada.
Kom och sjung en glädjesång.

Se vilken kärlek Fadern visat
att vi får kallas hans barn för att
han är kärleken som vann.
Vår Gud är mera än allt annat,
i våra hjärtan har han satt en vän
som ger oss kärleken.
Ty Gud han sände Jesus Kristus
till världen för att fria oss från synd
och ge oss evigt liv.

Text: Karl-Gunnar Svensson, 1974 och 1980 (Från Jesu liknelse i Luk 15)

Musik: Karl-Gunnar Svensson, 1974 och 1980